

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישרות, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "קהלת" – פרק יא

א שֶׁלַח לַחֲמֶךָ עַל־פְּנֵי הַמַּיִם כִּי־בָרַב הַיָּמִים תִּמְצָאֲנוּ:
ב תֵּן־חֶלֶק לְשִׁבְעָה וְגַם לְשִׁמוֹנָה כִּי לֹא תִדַע מֵה־יְהִיָּה רָעָה
עַל־הָאָרֶץ: ג אִם־יִמְלְאוּ הָעֵבִים גִּישָׁם עַל־הָאָרֶץ יִרְיָקוּ
וְאִם־יִפּוֹל עֵץ בַּדָּרוֹם וְאִם בַּצָּפוֹן מִקוֹם שִׁיפּוֹל הָעֵץ שָׁם
יְהוּא: ד שִׁמְר רוח לא יזרע וראיה בעבים לא יקצור:
ה כֹּאֲשֶׁר אֵינְךָ יוֹדֵעַ מֵה־דֶרֶךְ הַרוּחַ כִּעֲצָמִים בְּבֶטֶן הַמַּלְאָה
כָּכָה לֹא תִדַע אֶת־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־הַכֹּל:
ו בַּבֶּקֶר זֹרַע אֶת־זֶרְעֶךָ וְלָעֶרֶב אַל־תִּנַּח יָדְךָ כִּי אֵינְךָ יוֹדֵעַ
אֵי זֶה יִכְשֹׁר הַזֶּה אוֹזֶה וְאִם־שְׁנִיָּהֶם כְּאֶחָד טוֹבִים: ז וּמִתּוֹק
הָאוֹר וְטוֹב לַעֵינַיִם לִרְאוֹת אֶת־הַשָּׁמֶשׁ: ח כִּי אִם־שְׁנַיִם
הָרַבָּה יַחֲיֶה הָאָדָם בְּכֹלָם יִשְׂמַח וַיִּזְכֹּר אֶת־יָמֵי הַחֹשֶׁךְ
כִּי־הָרַבָּה יְהִי כָּל־שִׁבְא הַבָּל: ט שִׂמַּח בַּחֹר בִּילְדוּתֶיךָ

וַיִּטְיַבְךָ לְבָבְךָ בְיָמַי בְּחֻרוֹתֶיךָ וְהִלַּךְ בְּדַרְכֵי לְבָבְךָ וּבְמַרְאֵי
עֵינֶיךָ וְדַע כִּי עַל-כָּל-אַלֶּה יְבִיאֲךָ הָאֱלֹהִים בַּמִּשְׁפָּט: י וְהִסֵּר
כַּעַם מִלְּבָבְךָ וְהֶעֱבַר רָעָה מִבְּשָׁרְךָ כִּי-הִילָדוֹת וְהַשְּׁחָרוֹת הֵבִל:

ספר "קהלת" – פרק יב

א וזָכַר אֶת-בוֹרְאֵיךָ בְיָמַי בְּחֻרוֹתֶיךָ עַד אֲשֶׁר לֹא-יָבֹאוּ יָמַי
הָרָעָה וְהִגִּיעוּ שָׁנִים אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵינֶן-לִי בָהֶם חֶפְצִי: ב עַד
אֲשֶׁר לֹא-תַחֲשֹׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ וְהָאוֹר וְהַיָּרֵחַ וְהַכּוֹכָבִים וְשָׁבוּ
הָעֵבִים אַחַר הַגָּשָׁם: ג בַּיּוֹם שִׁיזְעוּ שְׁמַרֵי הַבַּיִת וְהַתְּעוּתוֹ
אֲנָשֵׁי הַחַיִל וּבָטְלוּ הַטַּחֲנוֹת כִּי מֵעֵטוֹ וְחָשְׁכוּ הָרְאוֹת
בְּאַרְבוֹת: ד וְסִגְרוּ דְלָתַיִם בַּשּׁוּק בַּשֶּׁפֶל קוֹל הַטַּחֲנוֹה וַיִּקְוּם
לְקוֹל הַצִּפּוֹר וַיִּשְׁחוּ כָּל-בָּנוֹת הַשִּׁיר: ה גַּם מִגְבֵּה יֵרָאוּ
וְחַתְחָתִים בַּדֶּרֶךְ וַיִּנְאַץ הַשֶּׁקֶד וַיִּסְתַּבֵּל הַחֲגָב וְתַפֵּר הָאֲבִיוֹנָה
כִּי-הִלַּךְ הָאָדָם אֶל-בֵּית עוֹלָמוֹ וְסָבְבוּ בַשּׁוּק הַסּוֹפְדִים: ו עַד
אֲשֶׁר לֹא- יִרְחַק יִרְתַּק חֶבֶל הַכֶּסֶף וְתָרַץ גִּלְת הַזֶּהָב וְתִשָּׁבֵר
כַּד עַל-הַמַּבּוּעַ וְנָרַץ הַגִּלְגָּל אֶל-הַבוֹר: ז וַיֵּשֶׁב הָעָפָר
עַל-הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל-הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַנָּה:
ח הַבַּל הַבָּלִים אָמַר הַקּוֹהֶלֶת הַכֹּל הֵבִל: ט וַיִּתֵּר שֶׁהָיָה קֹהֶלֶת

חָכֶם עוֹד לְמַד־דַּעַת אֶת־הָעַם וְאֵזֵן וְחַקֵּר תִּקַּן מִשְׁלֵיִם
הַרְבֵּה: י בְּקֶשׁ קִהְלֵת לְמַצֵּא דְבַר־יִחְפֶּץ וְכָתוּב יִשָּׂר דְּבַר־י
אֱמֶת: יא דְּבַר־י חֲכָמִים פְּדַרְבְּנוֹת וְכִמְשֻׁמְרוֹת נְטוּעִים בְּעַלְי
אֲסֻפּוֹת נִתְּנוּ מִרְעָה אֶחָד: יב וְיִתֵּר מֵהֶמָּה בְּנֵי הַזֹּהָר עֲשׂוֹת
סְפָרִים הַרְבֵּה אֵין קֶץ וְלַהֲג הַרְבֵּה יִגְעַת בְּשָׂר: יג סוּף דְּבַר
הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת־הָאֱלֹהִים יֵרָא וְאֶת־מִצּוֹתָיו שְׁמוֹר כִּי־זֶה
כָּל־הָאָדָם: יד כִּי אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים יִבֵּא בְּמִשְׁפַּט עַל
כָּל־נְעֻלָם אִם־טוֹב וְאִם־רָע:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח"י, נוטריי ויתבוננו ח'סדי 'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)